

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 6061/08
07.05.2009. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Snežane Živković, predsednika veća, Nade Kljajević i Nevene Milojčić, članova veća, sa savetnikom Vesnom Mraković, kao zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi AA, koga zastupa punomoćnik AB, advokat, podnetoj protiv rešenja Ministarstva odbrane Republike Srbije, Sektora za materijalne resurse, Uprave za opštu logistiku, Direkcije za turizam i proizvodnju Up-2 broj 8-169 od 23.7.2008. godine, u predmetu raspoređivanja, u nejavnoj sednici veća, održanoj dana 7.5.2009. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem je odbačena tužiočeva žalba, izjavljena na rešenje direktora "BB" broj 46-26 od 30.3.2004. godine o raspoređivanju civilnog lica, VV, na radno mesto upravnika "GG" po potrebi službe, kao izjavljena od neovlašćenog lica.

U tužbi, kojom osporava zakonitost rešenja tuženog organa zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava, tužilac ističe da je rešenje doneto u izvršenju presude Vrhovnog suda Srbije U-V 1175/06 od 13.3.2008. godine, kojom je poništeno ranije doneto rešenje tuženog. Navodi da rešenje nema razloga za odbacivanje žalbe, jer je tužilac dokazao svoj pravni interes, a pogotovu što je u pitanju i "ćutanje administracije", jer nije rešen njegov zahtev za postavljenje, podnet 2002. godine. Ukazuje na to, da tuženi organ nije cenio navode žalbe, zbog čega nije ni shvatio pravni interes tužioca da učestvuje u postupku, niti je tužiocu omogućeno da izvrši uvid i kontrolu u sprovedeno postavljenje drugog lica na mesto upravnika u "GG". Ističe da je bio raspoređen na mesto referenta u internoj kontroli, koje je ukinuto odlukom direktora ustanove, tako da je ostao bez raspoređivanja na radno mesto na koje je primljen, zbog čega je podneo zahtev za postavljenje na odgovarajuće radno mesto - mesto upravnika "DD", a potom upravnika "GG". Smatra da je podnošenjem zahteva za regulisanje statusa u službi, stekao status stranke u upravnom postupku u smislu odredbe člana 39. Zakona o opštem upravnom postupku, jer ispunjava uslov iz člana 40. Zakona, zbog čega je, po navodima tužbe, pogrešna konstatacija tuženog organa da on nema svojstvo stranke u upravnom postupku. Navodi da je u vreme premeštaja civilnog lica VV bio bez rasporeda i da je imao pravni interes da bude postavljen na mesto upravnika, a da obaveza tuženog da prvo reši postavljenje tužioca na odgovarajuće mesto proizlazi iz odredbe čl. 6. st. 1. Uredbe o službi civilnih lica u VSCG, kojom je propisano da se slobodna radna mesta, po pravilu, popunjavaju raspoređivanjem lica na raspolaganju. Predlaže da sud tužbu uvaži, a osporeno rešenje poništi.

Tuženi organ je, u odgovoru na tužbu, ostao u svemu pri razlozima obrazloženja osporenog rešenja i predložio da sud tužbu odbije.

Rešavajući ovaj upravni spor na osnovu činjenica koje su utvrđene u upravnom postupku u smislu odredbe člana 38. stav 1. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", br. 46/96) i ispitujući zakonitost osporenog rešenja u skladu sa odredbom člana 39. stav 1. Zakona, Vrhovni sud Srbije je, ocenom navoda tužbe, odgovora na istu i spisa predmeta ove upravne stvari, našao da je tužba neosnovana.

Prema obrazloženju osporenog rešenja i spisima predmeta, pravilno je, po nalaženju suda, tuženi organ odbacio tužiočevu žalbu, izjavljenu na rešenje prvostepenog organa, kao izjavljenu od neovlašćenog lica, u postupku sprovedenom bez povreda pravila postupka, a za odluku je dao dovoljne i jasne razloge, koje u svemu prihvata i ovaj sud. Ovo stoga, što je pravilno, i po nalaženju Vrhovnog suda Srbije, tuženi organ ocenio, u smislu čl. 39. Zakona o opštem upravnom postupku, da tužilac nije dokazao da je stranka koja ima pravo da učestvuje u postupku, jer nije izneo odlučne činjenice i dokaze, na osnovu kojih može da se utvrdi da kroz ovaj postupak štiti svoja prava i pravne interese, a imajući u vidu da u upravnom postupku nije vršen prijem lica u službu u Vojsci, već raspoređivanje u toku rada u smislu odredbe čl. 125. st. 2., u vezi st. 4. Zakona o Vojsci Jugoslavije ("Sl. list SRJ" br. 43/94 ... 37/02 i "Sl. list SCG" br. 7/05 i 44/05), lica koje se već nalazi u službi u Vojsci, u kom postupku tužilac nije učestvovao.

Sud je cenio i ostale navode tužbe, pa je našao da oni, imajući u vidu utvrđeno činjenično stanje, ne mogu da dovedu do drugačije ocene zakonitosti osporenog rešenja, a tužilac ni u postupku, a ni uz tužbu, ne pruža dokaze da je u vreme donošenja rešenja prvostepenog organa, bio neraspoređen, odnosno na raspolaganju.

Sa iznetog, nalazeći da osporenim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužioca, Vrhovni sud Srbije je odlučio

sa iznetog, nalazeći da sporovima izobličen nije povratak zakona na stari način, Vrhovni sud Srbije je odlučio kao u dispozitivu presude na osnovu odredbe člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

dana 7.5.2009. godine, U.br. 6061/08

Zapisničar Predsednik veća-sudija

Vesna Mraković,s.r. Snežana Živković,s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Olivera Strugarević

zž